

Arrest

nr. 280 369 van 18 november 2022
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. ALIE
Louizalaan 251
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 mei 2022.

Gelet op de beschikking van 5 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN OOTEGHEM, loco advocaat M. ALIE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van onderhavig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Inzake verzoekers eerste aanvraag tot internationale bescherming werd door het CGVS een beslissing tot weigering genomen. Er werd geen geloof gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent problemen met leden van Asaeb Ahl al Haqq. Bij arrest met nr. X van 20 september 2016 werd verzoekers beroep tegen de beslissing verworpen.

Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zich in het kader van zijn volgend verzoek steunt op dezelfde vluchtmotieven die hij in het verleden heeft uiteengezet. Ter staving van zijn asielaanvraag legt verzoeker volgende stukken neer: een kopie van een klacht ingediend door S. M. M. betreffende een brand in haar woning, d.d. 25/01/2017, kopie van een medisch attest betreffende de verzorging na een beschieting, d.d. 18/10/2018, kopie van een schrijven van Al Bayati-stam, kopie van een schrijven van de Al-Bu Mohammed stam, d.d. 23/03/2018, kopieën van twee documenten betreffende uw huwelijk, kopieën van vijf documenten betreffende uw voormalige werkzaamheden als politieagent, kopie van een identificatiebadge op uw naam van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, kopie van een politiebade, kopieën van foto's van een vernielde woning, prints van verschillende internetartikels betreffende de situatie in 2015 in Bagdad in het algemeen en in uw woonwijk in het bijzonder, getuigenissen van kennissen/vrienden in België betreffende uw problemen in Irak en een Franstalige vertaling van een klacht, ingediend door F. K. D. , betreffende een gewapende aanval op haar zoon, de genaamde H. A. H., d.d. 1/6/2018.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek onvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming onvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4.1. Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem voorgehouden problemen, en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavig verzoek geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen en zijn nieuw voorgehouden beweringen vermogen aan te tonen, dient te worden besloten dat verzoeker de verklaarde problemen niet aantoont.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing.

4.2. Verzoeker gaat vooreerst in het op het motief in de bestreden beslissing dat stelt dat niet kan worden ingezien waarom verzoeker pas op 20 oktober 2020 zijn tweede verzoek op internationale bescherming heeft ingediend, hoewel het gaat om feiten tussen 2016 en 2018. Verzoeker stelt een gevangenisstraf van vijf jaar uit te zitten sinds 13 september 2016, waardoor hij geïsoleerd is en het moeilijk is om de voor hem nuttige documenten te bekomen en te laten vertalen.

De Raad stelt dienaangaande dat dit in eerste instantie een overtollig motief betreft, nu in de daaropvolgende motieven concreet wordt ingegaan op verzoekers betoog en de door hem voorgelegde stukken. Bovendien is het verzoekschrift ingediend op 5 januari 2021, en zou verzoeker nog tot 13 september 2021 in de gevangenis hebben verbleven. Hierdoor lijkt het voor verzoeker alvast wel mogelijk om vanuit de gevangenis een verzoekschrift en de bijbehorende stukken tot stand te brengen.

4.3. Verzoeker stelt vervolgens nog dat de originele versies van de documenten tijdens de zitting op de Raad zullen worden neergelegd, waardoor het niet op kan dat de verwerende partij stelt dat het louter om kopieën gaat waar geen bewijswaarde kan aan worden toegekend. Verder gaat verzoeker in op enkele specifieke stukken. De klachten van F. K. D. en S. M. M. wijzen er op dat deze informatie overeenkomt met zijn verklaringen. Hij stelt nog dat het jammer is dat hij niet werd uitgenodigd op een gehoor bij het CGVS om dit verder te kunnen toelichten. Betreffende het medisch attest rond de beschieting stelt verzoeker dat het toch om een serieuze aanval gaat, zelfs indien er geen besluit kan worden getrokken omtrent de omstandigheden van het incident. Het schrijven van de Al Bayati-stam en de Albu Mohammed-stam wijzen duidelijk dat deze stamleiders afstand van verzoeker hebben genomen, en dat de precieze reden waarom irrelevant is, hij wordt althans beschouwd als een verrader. De foto's van verzoekers vernielde woning komen tevens overeen met zijn verklaringen. Verzoeker stelt dat deze documenten niet grondig zijn beoordeeld.

Vooreerst, daargelaten verzoeker stelt ter zitting de originele stukken te zullen neerleggen, bevinden er zich op heden in het administratief dossier louter kopieën, waardoor het niet kennelijk onredelijk is dat het CGVS stelt dat deze geen bewijswaarde hebben tegenover originele documenten.

Met betrekking tot de overige documenten stelt de Raad vast dat verzoekers betoog geen afbreuk doet aan de desbetreffende motieven in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing stelt hierover het volgende: "Naast voorgaande vaststellingen kan verder nog volgende worden opgemerkt bij de voorgelegde stukken. De klacht die door uw zus werd ingediend naar aanleiding van de brand, kan hoogstens aantonen dat uw zus de klacht indiende, niets meer en niets minder. Het politiedocument geeft louter een opsomming van hetgeen uw zus ten aanzien van de politie vertelde doch toont niet aan dat de door haar aangehaalde feiten zich ook daadwerkelijk hebben voorgedaan. De prints van de foto's aangaande de brand in de woning, voegen ook niets wezenlijks toe aan uw relaas. Immers, wiens huis op deze foto's staat afgebeeld is niet duidelijk. Evenmin kan uit de foto's worden afgeleid wanneer en onder welke omstandigheden het vernield werd. Dat u aan de hand van het medisch attest kan aantonen dat u in 2007 werd beschoten door het Mehdi-leger kan ook niet worden weerhouden. Zoals reeds aangehaald werden ook deze feiten ongeloofwaardig bevonden in het kader van uw eerste verzoek. Bovendien is het opmerkelijk dat het medisch attest aanhaalt dat u geraakt werd door een afgevuurde kogel, dit terwijl u in het kader van uw eerste verzoek verklaarde dat u door drie kogels werd geraakt. U zou vervolgens een paar keer geopereerd zijn en er werden twee kogels verwijderd, zo stelde u (zie CGVS 12.6.2015, p. 4, vraag 62). Hoe dan ook, ook al zou het vaststaan dat u in januari 2007 het slachtoffer werd van een beschieting en vervolgens medische verzorging nodig had, quod non, uit het voorgelegde document blijkt geenszins dat u, zoals u beweerde, werd beschoten door het Mehdi-leger. Wat voorts het

document van de Al Bayati-stam betreft moet worden opgemerkt dat dit een louter gedrukt schrijven betreft, zonder officiële hoofding en niet gedateerd, die door eender wie en op eender welk moment kan zijn opgesteld. Het schrijven vermeldt ook op geen enkele manier waarom u zou moeten worden uitgeleverd en gestraft noch wordt verduidelijkt wat deze straf zou inhouden. Wat voorts het schrijven van de Al-Bu Mohammed stam betreft, moet allereerst worden opgemerkt dat geenszins duidelijk is op welke manier deze stam in uw verhaal betrokken werd noch wat uw link met deze stam is. Opmerkelijk is voorts dat u volgens hun schrijven wordt verstoten omwille van het feit dat u 'uw religie verlaten heeft'. Zelf heeft u echter nooit hierover met enig woord gerept. Vanwaar deze beslissing dan plots zou komen, is ook geenszins duidelijk. De overige door u voorgelegde stukken hebben tot slot geen enkel uitstaans met uw asielrelaas. De documenten betreffende uw huwelijk, bevestigen louter uw burgerlijke staat en de gegevens van uw echtgenote, elementen die niet ter discussie staan. Dat u voorheen in Irak werkzaam was als politieagent, zoals wordt aangetoond door de verschillende documenten van het ministerie van Binnenlandse Zaken en de twee badges - het feit dat de één van de voorgelegde badge een opmerkelijke schrijffout bevat, i.c. Ministry of Interior ipv Ministry of Interior (zie groene map document 12), terzijde gelaten - wordt vooralsnog ook niet betwist. Echter, u stopte uw werkzaamheden bij de politie in 2007 en, zoals herhaaldelijk aangehaald, de problemen die u in het kader van uw werk toen kende, werden ongeloofwaardig bevonden. Minstens kon worden vastgesteld dat de problemen die u in 2007 zou hebben gekend sowieso niet langer actueel waren en hoe dan ook geen aanleiding vormden voor u om uw land in 2014 te verlaten. De voorgelegde internetartikels hebben geen betrekking op u persoonlijk doch betreffen de situatie in Bagdad in het algemeen en in uw voormalige wijk in het bijzonder. Bovendien hebben de artikels betrekking op de situatie in 2015. De Commissaris-generaal dient zich bij het nemen van een beslissing te steunen op informatie aangaande de actuele situatie. Het mag duidelijk zijn dat informatie aangaande de situatie in 2015 anno 2020 niet langer relevant is. De getuigenissen van kennissen die u voorlegt, kunnen evenmin een ander licht werpen op voorgaande. Wie de kennissen zijn die een getuigenis opstelden en wat uw link is met deze personen, is geenszins duidelijk. Blijkt bovendien duidelijk dat deze verschillende personen gewoon een vooropgestelde 'getuigenis' - telkens dezelfde - ondertekenden. Gezien het duidelijk gesolliciteerde karakter kan logischerwijs geen bewijswaarde worden toegekend aan deze getuigenissen. Wat tot slot de Franstalige vertaling betreft van een klacht van een zekere Fahmia betreft, moet worden opgemerkt dat op geen enkele manier kan worden afgeleid wat het verband is met uw relaas. Wie de in het document vermelde personen zijn en wat de link is met uw persoon, is geenszins duidelijk. Van welk document dit bovendien de vertaling is, is ook geenszins duidelijk."

Zo toont de klacht van verzoekers zus enkel aan wat zij tegen de politie heeft verklaard, wat niet aantoont dat dit zich werkelijk heeft afgespeeld. Omtrent de klacht van F. is niet duidelijk wat het verband met verzoekers relaas is, wie de vermelde personen zijn, of zelfs van welk document dit de vertaling betreft. Betreffende het medische attest worden de tegenstrijdigheden benadrukt, eerst drie kogels en dan één kogel, en wordt herhaald dat het vaststaat dat verzoeker alvast niet door het Mehdi-leger werd beschoten. Het document van de Al Bayati-stam betreft een louter gedrukt schrijven zonder hoofding en datum, en vermeldt geen info waarom verzoeker gestraft zou moeten worden. Het document van de Al-Bu Mohammed-stam is zeer onduidelijk omtrent de band met verzoeker en spreekt van verstoting wegens het verlaten van religie hoewel verzoeker hier nooit heeft over gesproken. Ten slotte is op de foto's niet duidelijk wiens huis is afgebeeld of wanneer en onder welke omstandigheden het is vernield. Verzoeker beperkt zich tot het louter stellen dat de documenten overeenkomen met zijn verklaringen, aan dewelke al geen geloof werd aan gehecht in het kader van zijn eerste asielaanvraag tot internationale bescherming. Verder kan verzoeker niet louter stellen dat de omstandigheden van het schietincident niet belangrijk zijn, of dat het niet belangrijk is waarom de aangehaalde stammen afstand van hem zouden hebben genomen. Verzoeker gaat op deze manier op geen enkele manier op concrete wijze in op de desbetreffende motieven. Waar verzoeker nog stelt dat hij het jammer vindt dat hij niet opnieuw voor een verhoor bij het CGVS is uitgenodigd, wijst de Raad er op dat de beslissing om de asielzoeker die een meervoudige of hernieuwde asielaanvraag indient al dan niet persoonlijk te horen, behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. De commissaris-generaal kan conform artikel 6, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in het kader van de behandeling van asielaanvragen op basis van artikel 57/6/2 van de wet, afzien van een persoonlijk onderhoud met de asielzoeker wanneer hij van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de asielzoeker aan de Minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de wet. De commissaris-generaal kan bijgevolg oordelen dat hij, na het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, geen persoonlijk onderhoud met de asielzoeker noodzakelijk acht en kan afzien van een persoonlijk gehoor wanneer hij op grond van een individueel en inhoudelijk onderzoek van de nieuwe elementen die aan de Minister of zijn gemachtigde werden meegedeeld zoals bepaald in

artikel 51/8, tweede lid en artikel 51/10 van de wet, van oordeel is dat hij een beslissing tot al dan niet in overwegingname van de asielaanvraag kan nemen (cf. Verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 17 augustus 2013 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen). De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift overigens niet concretiseert welke specifieke omstandigheden hij dan wel zou hebben aangevoerd bij het opnieuw horen op het CGVS die zouden hebben kunnen leiden tot een andere afloop van de administratieve procedure, met name het al dan niet in overweging nemen van zijn tweede asielaanvraag.

4.4. Waar verzoeker ten slotte nog verwijst naar een arrest van de Raad, wijst de Raad er vooreerst op dat precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad betreft individuele gevallen, en deze heeft geen precedentwaarde die bindend is. Elke asielaanvraag dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt. Het aangehaalde arrest betreft een situatie waar werd besloten dat stukken in bepaalde situaties wel een ander licht kunnen werpen op reeds ongeloofwaardig bevonden verklaringen. Uit wat supra reeds is gezegd, blijkt echter dat verzoekers voorgelegde stukken geen veranderingen aan zijn reeds ongeloofwaardig bevonden verklaringen kunnen aanbrengen.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4.1. In het proces-verbaal van terechtzitting van 23 september 2022 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1571 staat onder eed en tolkt Arabisch – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord.

De verzoekende partij wenst de nadruk te leggen op de nieuwe stukken die zij heeft overgemaakt bij haar tweede verzoek om internationale bescherming, stellende dat deze een overtuigend begin van bewijs vormen. Gelet op de kritiek van de verwerende partij dat fotokopieën nagenoeg geen bewijs-waarde hebben, legt zij een aanvullende nota vergezeld van twee originele stukken neer.”

4.2. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij met voormeld betoog ter zitting, waarbij zij op algemene wijze verwijst naar documenten neergelegd in het kader van haar huidig volgend verzoek en waarvan zij per aanvullende nota van twee van die stukken beweerdelijk het origineel neerlegt, geen ander licht werpt op wat reeds werd vastgesteld in de beschikking van 6 mei 2022 met betrekking tot haar huidig volgend verzoek en de daarbij aangebrachte nieuwe elementen.

Vooreerst stelt de Raad vast dat de documenten die de verzoekende partij ter zitting per aanvullende nota bijbrengt, en die zij in die nota als *“Origineel medisch attest betreffende de verzorging na een beschieting die op 25.01.2017 heeft plaatsgevonden”* en *“Schrijven van de A. M. – stam dd 23.03.2018”* omschrijft, in weerwil van wat zij voorhoudt geen originele documenten blijken, doch wel kleurenkopieën dan wel ingescande kleurenkopieën zijn, gelet op de duidelijke zichtbaarheid van een pixelstructuur. De logo's op deze documenten zijn niet scherp afgelijnd en zowel bij de logo's, stempels, tekst als handtekeningen is de pixelstructuur duidelijk waarneembaar. Deze documenten betreffen dan ook niet meer dan een loutere kopie, waarvan de authenticiteit en herkomst wederom niet kunnen worden nagegaan daar kopieën gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar zijn en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt (zie vaste rechtspraak RvS 25 juni 2004, nr. X en RvS 24 maart 2005, nr. X).

Verder wijst de Raad erop dat deze en de andere door de verzoekende partij in het kader van haar huidig tweede beschermingsverzoek neergelegde documenten geenszins bewijswaarde wordt ontzegd louter om de enige reden dat het kopieën betreffen, doch wel ook om vele andere redenen, zoals de specifieke vaststellingen met betrekking tot de inhoud van die stukken alsook gelet op de informatie vervat in het administratief dossier aangaande de relatieve bewijswaarde van Iraakse stukken, daar in Irak corruptie welig tiert en documenten er gemakkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen.

De Raad verwijst hiervoor naar de motivering in de bestreden beslissing waar met betrekking tot die door verzoekende partij bij huidig volgend verzoek aangebrachte documenten op goede grond het volgende wordt vastgesteld:

“Dat u thans verschillende stukken voorlegt wijzigt niets aan voorgaande. In tegenstelling tot uw bewering dat u met deze stukken uw problemen kan staven, moet worden vastgesteld dat deze stukken geen enkele bewijswaarde hebben. Vooreerst betreffen alle voorgelegde stukken loutere kopieën - dat u de originele stukken aan uw raadsman overmaakte betreft een blote bewering - waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend. Moet voorts worden opgemerkt dat documenten sowieso slechts enige bewijswaarde hebben wanneer ze worden voorgelegd in het kader van een geloofwaardig relaas. Zoals reeds werd opgemerkt kon in het kader van uw eerste verzoek door de Commissaris-generaal reeds worden vastgesteld, en zulks werd ook bevestigd door de RvV, dat uw relaas elke geloofwaardigheid ontbeert. De hierboven gedane vaststelling dat niet kan worden ingezien waarom u, indien de thans door u aangehaalde feiten zich effectief zouden hebben voorgedaan, pas op 20 oktober 2020 een tweede verzoek indiende, wordt bijkomend versterkt door het feit dat u nu pas de 'bewijzen' die uw problemen zouden staven, voorlegt. Zo blijken ondermeer het document van de politie aangaande de klacht die u zus zou hebben ingediend naar aanleiding van de brand in haar woning, het medisch attest aangaande de verzorging die u kreeg naar aanleiding van een beschieting en de brief van de al-Bu Mohammed stam allen te dateren van 2017 en 2018! Tot slot kan bij dit alles nog worden opgemerkt dat het, zoals blijkt uit de beschikbare informatie waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, algemeen geweten is dat in Irak alle documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden. De bewijswaarde van Iraakse stukken is derhalve sowieso slechts relatief. Naast voorgaande vaststellingen kan verder nog volgende worden opgemerkt bij de voorgelegde stukken. De klacht die door uw zus werd ingediend naar aanleiding van de brand, kan hoogstens aantonen dat uw zus de klacht indiende, niets meer en niets minder. Het politiedocument geeft louter een opsomming van hetgeen uw zus ten aanzien van de politie vertelde doch toont niet aan dat de door haar aangehaalde feiten zich ook daadwerkelijk hebben voorgedaan. De prints van de foto's aangaande de brand in de woning, voegen ook niets wezenlijks toe aan uw relaas. Immers, wiens huis op deze foto's staat afgebeeld is niet duidelijk. Evenmin kan uit de foto's worden afgeleid wanneer en onder welke omstandigheden het vernield werd. Dat u aan de hand van het medisch attest kan aantonen dat u in 2007 werd beschoten door het Mehdi-leger kan ook niet worden weerhouden. Zoals reeds aangehaald werden ook deze feiten ongeloofwaardig bevonden in het kader van uw eerste verzoek. Bovendien is het opmerkelijk dat het medisch attest aanhaalt dat u geraakt werd door een afgevuurde kogel, dit terwijl u in het kader van uw eerste verzoek verklaarde dat u door drie kogels werd geraakt. U zou vervolgens een paar keer geopereerd zijn en er werden twee kogels verwijderd, zo stelde u (zie CGVS 12.6.2015, p. 4, vraag 62). Hoe dan ook, ook al zou het vaststaan dat u in januari 2007 het slachtoffer werd van een beschieting en vervolgens medische verzorging nodig had, quod non, uit het voorgelegde document blijkt geenszins dat u, zoals u beweerde, werd beschoten door

het Mehdi-leger. Wat voorts het document van de Al Bayati-stam betreft moet worden opgemerkt dat dit een louter gedrukt schrijven betreft, zonder officiële hoofding en niet gedateerd, die door eender wie en op eender welk moment kan zijn opgesteld. Het schrijven vermeldt ook op geen enkele manier waarom u zou moeten worden uitgeleverd en gestraft noch wordt verduidelijkt wat deze straf zou inhouden. Wat voorts het schrijven van de Al-Bu Mohammed stam betreft, moet allereerst worden opgemerkt dat geenszins duidelijk is op welke manier deze stam in uw verhaal betrokken werd noch wat uw link met deze stam is. Opmerkelijk is voorts dat u volgens hun schrijven wordt verstoten omwille van het feit dat u 'uw religie verlaten heeft'. Zelf heeft u echter nooit hierover met enig woord gerept. Vanwaar deze beslissing dan plots zou komen, is ook geenszins duidelijk. De overige door u voorgelegde stukken hebben tot slot geen enkel uitstaans met uw asielrelaas. De documenten betreffende uw huwelijk, bevestigen louter uw burgerlijke staat en de gegevens van uw echtgenote, elementen die niet ter discussie staan. Dat u voorheen in Irak werkzaam was als politieagent, zoals wordt aangetoond door de verschillende documenten van het ministerie van Binnenlandse Zaken en de twee badges - het feit dat de één van de voorgelegde badge een opmerkelijke schrijffout bevat, i.c. Ministry of Interior ipv Ministry of Interior (zie groene map document 12), terzijde gelaten - wordt vooralsnog ook niet betwist. Echter, u stopte uw werkzaamheden bij de politie in 2007 en, zoals herhaaldelijk aangehaald, de problemen die u in het kader van uw werk toen kende, werden ongeloofwaardig bevonden. Minstens kon worden vastgesteld dat de problemen die u in 2007 zou hebben gekend sowieso niet langer actueel waren en hoe dan ook geen aanleiding vormden voor u om uw land in 2014 te verlaten. De voorgelegde internetartikels hebben geen betrekking op u persoonlijk doch betreffen de situatie in Bagdad in het algemeen en in uw voormalige wijk in het bijzonder. Bovendien hebben de artikels betrekking op de situatie in 2015. De Commissaris-generaal dient zich bij het nemen van een beslissing te steunen op informatie aangaande de actuele situatie. Het mag duidelijk zijn dat informatie aangaande de situatie in 2015 anno 2020 niet langer relevant is. De getuigenissen van kennissen die u voorlegt, kunnen evenmin een ander licht werpen op voorgaande. Wie de kennissen zijn die een getuigenis opstelden en wat uw link is met deze personen, is geenszins duidelijk. Blijkt bovendien duidelijk dat deze verschillende personen gewoon een vooropgestelde 'getuigenis' - telkens dezelfde - ondertekenden. Gezien het duidelijk gesolliciteerde karakter kan logischerwijs geen bewijswaarde worden toegekend aan deze getuigenissen. Wat tot slot de Franstalige vertaling betreft van een klacht van een zekere F.(...) betreft, moet worden opgemerkt dat op geen enkele manier kan worden afgeleid wat het verband is met uw relaas. Wie de in het document vermelde personen zijn en wat de link is met uw persoon, is geenszins duidelijk. Van welk document dit bovendien de vertaling is, is ook geenszins duidelijk."

Zoals eerder in de beschikking van 6 mei 2022 werd vastgesteld, slaagt de verzoekende partij er niet in om voormelde vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen. Uit het voorgaande blijkt, en de Raad beklemtoint, dat aan de door verzoekende partij in het kader van haar huidig volgend beschermingsverzoek neergelegde documenten geen bewijswaarde wordt toegekend, niet alleen omdat het kopieën betreffen, doch wel voornamelijk omwille van nog vele andere, ook inhoudelijke, redenen en in het bijzonder het geheel van die vaststellingen. De commissaris-generaal is, gelet op hetgeen voorafgaat, terecht tot de conclusie gekomen dat die documenten om bovenvermelde redenen verzoekende partij haar kans op internationale bescherming niet aanzienlijk groter maken. De verzoekende partij brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die van het tegendeel overtuigen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 6 mei 2022 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

M. MAES